(గత సంచిక తరువాయి)

3

"ఏమిటి ఇతను ఎదురుపడినప్పుడల్లా ఇలా ఎదురుదెబ్బలు తగులుతూనే ఉన్నాయి? ఎప్పుడూ అతనిదే పైచేయిలా కనబడుతోంది. ఇతను నాకు ఒక పజిల్‌లా తయారయ్యాడు. ఇతన్ని ఎలాగోలా అవమానం పాల్జేయకపోతే నాకు నిద్రపట్టదు. నా ఇగో శాటిస్‌ఫై కాదు. ఏం చేయాలి? అతణ్ణి తన చెప్పుచేతల్లోకి తెచ్చుకునేదెలా" ఆమె ఆలోచనలు సాగిపోతున్నాయి.

"హాయ్ రేఖా! ఏమిటంత పరధ్యానం? ఏదైనా సమస్యా? అయినా రాష్ట్రంలోనే ఎదురులేని పారిశ్రామికవేత్త గారాల పట్టివి. కోరుకుంటే కొండమీద కోతినైనా సునాయాసంగా తీసుకురాగల సుదర్శనరావుగారి కూతురివి. ఎందుకింత ఆలోచనలో మునిగిపోయావు?" పక్కన కూర్చుంటూ అంది మంజుల.

"ఏమిటోనే నిజంగ నాకంత శక్తే ఉంటే ఇలా దిగాలుగా ఎందుకు ఆలోచిస్తూ కూర్చుంటాను? ఎప్పుడో వాడికి తగిన బుద్ధి చెప్పేదాన్ని. ఇలా చేతకానిదానిలా అతని ఆలోచనలతోనే ఆఫీసు క్కూడా వెళ్ళకుండా ఎందుక్కూర్చుంటాను చెప్పు?" బేలగా అంటున్న రేఖ ముఖంలోకి వింతగా చూసింది మంజుల.

"ఏమిటీ నీకంత కొరకరాని కొయ్యలా తయారైన వాడెవడే తల్లీ? నువ్వే అందర్నీ ముప్పతిప్పలు పెట్టి మూడు చెరువుల నీళ్ళు తాగిస్తావు కదా! చాలా ఇంటరెస్టింగ్‌గా ఉంది. పూర్తిగా చెప్పు. తోచిన సలహా ఇస్తాను. ఇష్టమైతే ఒకే చెబుదువుగాని" మంజుల ముఖంలో ఆసక్తి కనబడింది.

అప్పుడు చెప్పుకొచ్చింది సాగర్ గురించి. మొదట అతని చేతిలో పోలీస్ స్టేషన్‌లో ఎలా దెబ్బతిన్నది. ఆ తరువాత డబ్బు తిరిగివ్వటానికి అతని రూమ్ వెతుక్కుంటూ వెళ్ళి ఎలా బోల్తాపడింది. అతను తన పేర అనాధశరణాలయంలో రెండువేల రూపాయలు కట్టి రశీదు అందజేసిందీ అన్నీ వివరించింది.

"ఇలా అతని చేతిలో ఏదో కారణంగా దాదాపు రోజూ దెబ్బతింటున్న నా ఇగోకి జవాబు చెప్పుకోలేకపోతున్నాను"

ఆమె మాటలు మంజులకి కొత్తగా ఉన్నాయి. అందర్నీ తన అదుపాజ్ఞల్లో ఉంచుకోవాలన్న ఆమె అహంభావం సంగతి మంజులకు బాగా తెలుసు. ఆమె తండ్రికి ఉన్న పొజిషన్ చూసి తామంతా ఆమె ఏది చెబితే దానికి తలూపుతున్నారుగానీ మనస్ఫూర్తిగా ఆమెను సమర్ధించేందుకు ఎవరూ ముందుకు రారని మంజుల అభిప్రాయం. ఇప్పుడు దీనికి సరైనవాడు దొరికాడు. ఇంతకంటే సెలబ్రేట్ చేసుకునే ఛాన్స్ తనకేముంటుంది? ఏమైనా దీన్ని సెలబ్రేట్ చేసుకోవలసిందే

అది సిటీలోకెల్లా అత్యంత ఖరీదైన హోటల్. ఎప్పుడూ అక్కడే రేఖ మిత్రబృందం కలుసుకుంటుంది. ఇవాళ కూడా ఏదో ఆలోచిస్తూ అలవాటుగా అక్కడికి చేరుకుంది రేఖ. సాగర్ ఆలోచనలతో వేడెక్కిన మెదడు ఎక్కడికి ఆమెను తీసుకెళ్తోందో ఆమె గమనించలేదు.

గమనించేసరికి తాము రోజూ కూర్చునే హోటల్ స్పాట్‌కే చేరుకోవటం ఆమెకు చిరాకు పుట్టించింది. తనకు తెలియకుండానే తన మనసుని, ఆలోచనల్ని సాగర్ కబ్జా చేస్తున్నాడని భావించింది. అలా అవమానంతో సతమతమవుతున్న ఆమెకు మంజుల రాక మరింత చిరాకు పుట్టించింది.

"ఇది నిజంగా నాపై సానుభూతి చూపుతోందా? లేక తన పరిస్థితికి లోపల్లోపల పొంగిపోతోందా? దీనిది సానుభూతి అనుకోవటానికి నమ్మకం కలగటంలేదు. దీని బుద్ధే అంత. ఎదుటి వ్యక్తి ఇగో దెబ్బతింటే సంతోషించే జీవి. దీనితో మైత్రి ఇష్టం లేకపోయినా చిన్నప్పటినుంచి తమ కుటుంబాల మధ్య ఉన్న స్నేహబాంధవ్యాలను బట్టి దీన్ని తాను భరిస్తోందిగానీ లేకపోతే ఎప్పుడో తగ్గ జవాబిచ్చేది. అయినా సాగర్ గురించి దీనితో చర్చ ఎందుకు తీసుకొచ్చాను? ఏమిటి తానిలా దొరికిపోతోంది. ఇంతకు ముందులా ఎందుకు వ్యవహరించలేకపోతోంది? ఇదంతా సాగర్ ప్రభావమేనా?" మళ్ళీ సాగర్ ఆలోచన రావటంతో చిరాకనిపించి లేచింది.

అప్పుడే లోపలికి ప్రవేశించిన లలిత, రేఖను చూసి "హాయ్!" అన్నది.

లలితను చూసిన తరువాత కొద్దిగా ఊపిరి పీల్చుకున్నది రేఖ. మంజులలాగా లలిత ఇతరుల్ని చూసి జెలసీఫీలవ్వదు. పరఫెక్ట్ మైత్రికే ప్రాధాన్యం ఇస్తుంది. కొందరంతే.

స్నేహాన్ని స్వలాభానికి వాడుకుంటారు కొందరు. మరికొందరు స్నేహమంటే ప్రాణమిస్తారు. స్నేహితులకు ఏ చిన్న కష్టమొచ్చినా తమకు వచ్చినట్టుగా ఫీలవుతారు. స్నేహితుడి (స్నేహితురాలి) మూడ్‌ను బట్టి వారితో మెలుగుతారు ఇంకొందరు. లలిత మాత్రం స్నేహానికే ఎంతో విలువ ఇస్తుంది. రేఖకు సరైన సలహాలిస్తూ ఆమె ఏ మాత్రం లోన్లీనెస్ ఫీలవ్వకుండా చూస్తుంది. అందుకే లలిత అంటే అంత ఇష్టం రేఖకి.

"ఏమిటీ అప్పుడే వెళ్ళిపోతున్నావ్?" అంటూ పక్కన మంజుల ఉండటం చూసి అర్థమైనట్టు నవ్వింది.

"బోర్ కొడుతోంది. పైగా ఆఫీస్ నుంచి మా క్యాషియర్ ఒకటే ఫోన్. ఫోన్ మీద ఫోన్ చేస్తూ చంపేస్తున్నాడు. ఏవో బిల్లులున్నాయట. వాటిపై నేను సంతకం చేస్తేకానీ పాస్కావని, ఇవాళ ఆ సంతకాలు చేయకపోతే రేపు స్టాఫ్‌కు జీతాలు ఇవ్వటం సాధ్యపడదని" రేఖ మాటలకు నవ్వింది లలిత.

"పెద్ద బడాయిపోతోంది" అనుకుంది మంజుల.

"అయినా ఒక్కరోజు వెళ్ళకపోతేనే ఇన్ని సమస్యలా! ఆ చేయించుకునే సంతకాలేవో నిన్ననే చేయించుకోవచ్చుకదా! నెత్తిమీద కొచ్చేవరకు సాగదీసి ఇప్పుడు కాళ్ళకింద నిప్పులు పోస్తే ఎలా?" లలిత అన్నమాటల్ని ముందుకు నడుస్తూ విన్నది రేఖ.

"లేదే! మూడురోజుల నుంచి ఫోన్ చేస్తూనే ఉన్నాడు. నేనే."

రేఖ మాటలకు ఉలిక్కిపడింది లలిత.

వెనకే నడుస్తూ వాళ్ళిద్దరి మాటల్ని ఆలకిస్తోంది మంజుల.

"అంటే మూడురోజుల నుండి ఆఫీసుకు వెళ్ళటం లేదన్నమాట అమ్మాయిగారు. మూడురోజుల నుండి జ్వరం రావటం వల్ల నేను నిన్ను కలవలేకపోయాను. అందుకే నీ అప్‌డేట్స్, వెరెబవుట్స్ నాకు తెలియలేదు. ఇంతకీ మూడురోజులుగా నిన్ను అంత మధనపెడుతున్న సమస్య ఏమిటో?"

"ఏమీలేదే? ఏదో" ఓరచూపుతో మంజులను చూపిస్తూ సైగచేసింది.

అర్థమైంది లలితకు. "అవును మంజులా! నీకిప్పుడేమైనా పనివుందా?"

మంజుల వైపు తిరిగి ప్రశ్నించింది లలిత.

"షాపింగ్ చెయ్యాలి. మీరూ వస్తున్నారుగా?"

"ఓ.సారీనే అర్జంటుగా మా డాడీ రమ్మని ఫోన్ చేశారు. వెళ్ళాలంటే సమయానికి నా కారు కూడా మొరాయించింది. అందుకే ఇక్కడికొస్తే రేఖ ఉంటుందేమో. దాని కార్లో మా డాడీ ఆఫీసుకు లిఫ్ట్ తీసుకుందామని వచ్చాను. లక్కీగా ఇది ఇక్కడే ఉంది."

అని రేఖవైపు తిరిగి "నన్ను మా డాడీ ఆఫీసు దగ్గర దింపేసి నువ్వు మీ ఆఫీసుకెళ్ళవే" లలిత మాటలకు తలూపింది రేఖ. అప్పటికే వారు కారు దగ్గరకు చేరుకున్నారు డ్రైవింగ్ సీట్లో కూర్చోబోతున్న రేఖను ఆపి తాను కూర్చుంది డ్రైవింగ్ సీట్లో.

కనీసం మొక్కుబడిగా అయినా తనను కూడా రమ్మంటారేమోనని ఎదురు చూసిన మంజుల "ఇడియట్స్! నన్ను కావాలని అవాయిడ్ చేయటానికే ఇదంతా. ఆ మాత్రం గ్రహించలేవా?" పళ్ళు కొరుక్కుంది. చేసేదిలేక తన కారువైపు నడిచింది.

4

"ఆ ఇప్పుడు చెప్పవే నీ సమస్య. ఆ పిశాచి నుంచి తప్పించానుగా! ఇక మనం రిలాక్స్‌డ్‌గా మాట్లాడుకోవచ్చు" లలిత మాటలకు చిన్నగా నవ్వింది రేఖ.

"అంటే... మీ డాడీ?"

"డాడీ ఊళ్ళోనే లేరు. క్యాంప్ కెళ్ళారు. ఏదో దాన్నించి తప్పించటం కోసం కోతలు కోశాను. ఇప్పుడు ప్రశాంతంగా చెప్పు అసలు సంగతి. ఎవరైనా నీ ఇగోని దెబ్బకొట్టారా? లేకపోతే నువ్వింతగా ఫీలవ్వవు. అసలు సంగతి నాన్చకుండా మీ ఆఫీసు వచ్చేలోపల చెప్పేయ్" రేక కంపెనీవైపు కారును మళ్ళిస్తూ అంది లలిత.

"ముందుగా థాంక్స్ చెప్పాలి నీకు ఆ మంజుల బారినుంచి తప్పించినందుకు" ఆమె ముఖంలో కొంచెం కళవచ్చింది.

"అవన్నీ తరువాత.. ముందు విషయం చెప్పు"

"ఒక బకరాగాడు నా మానమర్యాదలను మంటగలిపాడు. వాణ్ణి చూస్తుంటేనే. కాదు కాదు.. వాడిపేరు తలుచుకుంటేనే ఒళ్ళు మండిపోతోంది. ఎలాగైనా వాడి గుణపాఠం చెప్పి కాళ్ళబేరానికి తెప్పించుకునే వరకూ నాకు మనశ్శాంతి లేదు" అప్పటికే ఆగ్రహంతో ఆమె ముఖం ఎర్రబడింది.

"నిన్ను, నీ అహాన్ని అంత దెబ్బతీసేందుకు ధైర్యంచేసిన వాడెవడే?"

"ఉన్నాడులే సాగర్ అని. వాడికి తోడు వాడి స్నేహితుడు శర్మ. ఇద్దరూ ఇద్దరే. పెద్ద సమాజ సేవకులకు మల్లే పోజులు. ఎలాగైనా ఆ సాగర్ గాడి సంగతి తేల్చేయాల్సిందే మా డాడీతో చెబితే ఒక్క క్షణంలో ఆ ఇద్దర్నీ చెడుగుడు ఆడించేస్తారనుకో. కానీ, వాళ్ళ మీద నేనే పగతీర్చుకోవాలనుకుంటున్నాను. ఏదైనా ఉపాయం చెప్పవే"

సాగర్ పేరు వినగానే ఉలిక్కిపడింది లలిత. తన కలవరపాటు కనబడకుండా ఉండేందుకు ముఖం రోడ్డువైపు తిప్పింది. ఆమె అలా ముఖం తిప్పడాన్ని డ్రైవింగ్ చేస్తోంది కదాని సరిపెట్టుకుంది రేఖ. సాగర్‌ను అవమానం చేసేంత వరకు ఆమె కోపం తగ్గదని అర్థమైంది లలితకు.

"ఆ సంగతి నేను చూస్తానుగానీ, ముందు వాళ్ళ అడ్రసు చెప్పు" లలిత గొంతులో ఏదో మార్పు.

"అదేనే అదేదో పార్టుమెంట్. ఆ దాని పేరు మర్చిపోయాను. అదే అదే గాంధీనగర్‌లో అంజనీ అపార్టుమెంట్. ఫ్లాట్ నెంబర్ 504."

"అదేమిటి అదంతా లోయర్ మిడిల్ క్లాసు ఉండే ఏరియా. అక్కడేనా చెప్పు. గుర్తుతెచ్చుకో"

"అందుకే నాకింత పట్టుదల. పూటకి ఠికాణా లేని వాళ్ళు కూడా ఈ రేఖను అవమానించేవాళ్ళే. వాళ్ళిద్దరికీ జీవితంలో మరిచిపోలేని గుణపాఠం చెప్పాలి. ఉన్నవాళ్ళతో అదీ రోషమున్న వాళ్ళతో పెట్టుకుంటే ఏమవుతుందో తెలిసిరావాలి. అందు కోసం ఎంతకైనా తెగిస్తాను"

రేఖ గొంతులో పట్టుదల గమనించింది.

"ముందు వాళ్ళను నేనొకసారి చూసిన తరువాత నువ్వేం చేయాలో చెబుతాను. మాములు గుణపాఠం కాదు. జీవితంలో మరువలేని, మళ్ళీ నీలాంటి వాళ్ళతో పెట్టుకుంటే ఏమిటో తెలుసుకునేలా ఉండే గుణపాఠం ఎలా నేర్పాలో మంచి ఉపాయం ఆలోచించి చెబుతాను. అందుకు ముందుగా నువ్వు కొద్దిగా ఓపికపట్టాలి అంతే. నేను చెప్పే ఉపాయం వాళ్ళకు నషాళానికి అంటేలా ఉంటుందని నీకు తెలుసుగా! కాబట్టి నువ్వు నీ రోజువారీ పనుల్లో తీరిక లేకుండా మునిగిపో. ఇక వాళ్ళ విషయాన్ని నాకు వదిలిపెట్టు"

లలిత మాటలకు రేఖ మనసు కొద్దిగా కుదుటపడింది. లలిత మాట ఇచ్చిందంటే అది జరిగిపోయినట్టే. ఇప్పుడు మనసు శాంతించింది. నిజంగా లలిత వంటి స్నేహితురాలుండటం తన అదృష్టం.

"ఇప్పుడు మీ ఆఫీసుకు వెళ్దామా?" లలిత ప్రశ్నించింది.

"ఊహూఁ లేదు. ముందుగా నీకు వాళ్ళ అడ్రసు చూపిస్తాను. తరువాత అటునుంచి అటే ఆఫీసుకి వెళ్దాం"

సరే తప్పేదేముంది. ఈ విషయం తేలేవరకు ఆమె మనసు నెమ్మదించదని అర్ధమైంది లలితకు.

కారు గాంధీనగర్ వైపు మళ్ళించింది. రేఖ డైరెక్షన్ ప్రకారం కారు అంజనీ అపార్టుమెంట్ ముందు ఆగింది.

కారును గేటు దగ్గరే ఆపి, నెమ్మదిగా డోరు తీసుకుని దిగింది లలిత. ఆమెతో పాటే దిగుతున్న రేఖను ఆపి "ముందు నేను వెళ్ళి వాళ్ళతో మాట్లాడివస్తాను. అసలు వాళ్ళెలాంటివాళ్ళో, ముందు ముందు వాళ్ళ వల్ల నీకెలాంటి అవమానాలు ఎదురవుతాయో అన్నీ తెలుసుకొస్తాను. ఎదుటివారి ఆలోచనలు ముందుగా తెలుసుకుంటే తగిన ఎత్తు వేయటం తేలిక. ఎదుటి బలగాన్ని, బలాన్ని తెలుసుకుని నడుచుకునేవాడే తెలివిగలవాడు. కాబట్టి నేనెవరో వాళ్ళకు తెలియదు గనుక ముందుగా వెళ్ళి వాళ్ళ గుట్టుమట్లు తెలుసుకొస్తాను. నిన్ను చూస్తే వాళ్ళు అలర్ట్ కావచ్చు. మన ఎత్తుకు పై యెత్తులు ఆలోచించవచ్చు. అందుకని నువ్విక్కడే ఉండు."

లలితను విచిత్రంగా చూసింది. "వాళ్ళ గుట్టుమట్లు ఎలా తెలుసుకుంటావ్? వాళ్ళనసలు నువ్వు చూడనేలేదు కదా!"

"అక్కడే ఉంది అసలు కిటుకు. నా తెలివితేటలపై నీకు నమ్మకం ఉంది కదా!" ఉందన్నట్టు తలూపింది రేఖ.

"మరికనేం. నువ్వు ఈ విషయంలో నిశ్చింతగా ఉండు. నీకు మనశ్శాంతి కలిగేలా కథ నేను నడిపిస్తాను" హామీ ఇచ్చింది లలిత.

అంతలో వాచ్‌మన్ ఎదురయ్యాడు.

"ఫ్లాట్ నెంబర్ 504లో ఉంటున్న సాగర్ సార్ రూమ్‌లో ఉన్నారా?"

సాగర్ పేరు వినగానే అతని ముఖంలో వినయం కొట్టొచ్చినట్టు కనపడింది.

లలిత ప్రశ్నకు ఉన్నారన్నట్టు తలుపాడు. ఆమెకు దారిచూపిస్తూ లిఫ్ట్ దగ్గరకు తీసుకెళ్ళాడు.

లిఫ్ట్ ఎక్కబోతూ ఆమెకు విక్టరీ సింబల్‌ను చూపించింది లలిత. అప్పటికి గానీ రేఖ మనసు పూర్తిగా కుదుటపడలేదు. లలిత అనుకున్నదంటే పనిసాధించుకు వస్తుంది. ఏదో తిరుగులేని ఉపాయం ఇప్పటికే దాని మెదడులో తయారై ఉంటుంది. తన ప్లాన్ అమలు చేయటానికి ముందు పరిసర ప్రాంతాల పరిస్థితుల్ని అంచనా వేసుకుంటుంది దానికి అనుకూలంగా తన ప్లాన్‌ను మార్చుకుంటుంది రేఖ ఆలోచనలు ఇలా సాగుతున్నాయి. లిఫ్ట్ ఎక్కి పైకి వెళ్ళింది లలిత.

తన జీవితంలో సాగర్ అనే వ్యక్తి సృష్టించబోయే తుఫాను గురించి రేఖ ఊహించలేకపోయింది. ఊహించివుంటే ఆమె ఏ నిర్ణయం తీసుకునేదో మరి.

లలిత పైకి వెళ్ళి పావుగంట అయింది. ఇరవై నిమిషాలు అర్ధగంట. ఈలోపు లిఫ్ట్ ఎన్నిసార్లు కిందకు వచ్చినా లలిత వచ్చిందేమోనని లిఫ్ట్‌వైపు చూడటం ఆమె రాకపోవటంతో 'ఇంకా రాదేమిటబ్బా!' అనుకుంటూ నిట్టూర్చటం రేఖవంతైంది. గంట తరువాత దిగివచ్చింది లలిత. ఒక్కతే రాలేదు. ఆమెతో పాటు సాగర్, శర్మ, ఇద్దరు ఉన్నారు.

వాళ్ళు కారువరకూ వచ్చి కారులో ఉన్న రేఖను చూసి, "హల్లో రేఖగారూ! నమస్తే. ఏంటి ఇక్కడే ఉండిపోయారు? పైకి వచ్చి మా ఆతిథ్యాన్ని తీసుకుంటే సంతోషించేవాళ్ళం కదా!" అంటున్న సాగర్‌ను చూసి విసురుగా ముఖం తిప్పుకుంది.

"అదేమిటండీ లలితగారూ! రేఖగారు మీ స్నేహితురాలని మాకు చెప్పలేదు. మీ అంతస్తుకు తగినవాళ్ళం కాకపోయినా అతిథి మర్యాదలకు లోటు రానివ్వమని ఆమెకు తెలుసు" శర్మ అన్నాడు నవ్వుతూ.

రేఖకు ఒంటినిండా కారం పూసినట్టుగా ఉంది. "లల్లీ పదవే. ముందిక్కడి నుంది బయటపడితేగానీ ఒళ్ళు తేరుకోదు."

లలిత నెమ్మదిగా డ్రైవింగ్ సీట్లో కూర్చుంది. రెండు చేతులు జోడించి "సెలవు సాగర్‌జీ, శర్మాజీ మళ్ళీ కలుస్తాను. ఈసారి మీకు మరిచిపోలేని ఆతిథ్యం మా రేఖే ఇస్తుంది. ఎదురు చూస్తుండండి."

అలాగే అన్నట్టు తలుపారిద్దరూ.

కారు కొంచెం దూరం వెళ్ళిన తరువాత "అదేమిటి ముందే పరిచయం ఉన్నట్టు మాట్లాడుతున్నారు వాళ్ళు. నీకు ముందే తెలుసా?" అడిగింది రేఖ.

నెమ్మదిగా రేఖ ఆఫీసు కాంపౌండులోకి కారు ప్రవేశించింది. పార్కింగ్ ప్లేస్‌లో కారు ఆపి ఇద్దరూ దిగారు. నెమ్మదిగా నడుచుకుంటూ ఆఫీసు కారిడార్‌లోకి ఎంటర్ అయ్యారు.

వారిద్దర్నీ చూసి రిసెప్షన్ దగ్గర ఉన్న రిసెప్షనిస్టు, ఇతరులు గౌరవ సూచకంగా లేచి నిలబడ్డారు. వారు చేసిన విషెస్ అందుకుంటూ ముందుకు నడిచారు.

"చూశావా రాజు మేడమ్ హుందాతనం. ఎక్కడా తడబాటు లేకుండా ఆమె నడుస్తూ వెళ్తుంటే అలాగే చూడాలనిపిస్తోంది" రిసెప్షనిస్టుతో పక్కన నిలబడిన వ్యక్తి అనటం విన్న రేఖ పెదవులపై చిరాకు కదలాడింది.

"అంతలోనే కుంగిపోవాలా ఏమిటి? ఈ మాత్రం దానికే చిరాకుపడితే ఎలా?" ఆమె చిరాకును గమనించి అన్నది లలిత.

"అది చిరాకు కాదే మన స్టేటస్‌కు గుర్తించారని తెలుసుకున్న సంతోషం. వాళ్ళకు చేతకాని దాన్ని గురించి మెచ్చుకోవటం సామాన్యుల వంతు. దాన్ని చూసి మురిసిపోవటం మనవంతు. మనం పొంగిపోతున్నట్టుగానీ, అహాన్ని వదులుకున్నామని గానీ అనుకుంటే పొరబాటే. మన స్థాయిని ఎప్పుడూ మనం తగ్గించుకోకూడదు. గుర్తుంచుకో" రేఖ మాటలకు మౌనం వహించింది లలిత.

"వాళ్ళకు లేనిది ఇతరులకు ఉన్నది చూస్తే లేనివాళ్ళకు ఎక్కడలేని అసంతృప్తి చూపుతారు. దాన్ని పొగడ్తల రూపంలో చూపవచ్చు. లేకపోతే నిట్టూర్పుల రూపంలో చూపవచ్చు. అదీగాకపోతే అసహనం ప్రదర్శించవచ్చు. ఇవన్నీ వారిలోని రకరకాల విన్యాసాలు. ఉదాహరణకు ఇందాక నన్ను చూడగానే సాగర్ కళ్ళలో మెరుపు నువ్వు గమనించలేదూ. వాళ్ళకూ మనలా కార్లలో తిరగాలని, కాలు కిందపెట్టకుండా గడపాలని ఏవేవో ఆశలుంటాయి. వాటిని ఎలాగూ నెరవేర్చుకోలేరు. ఇలా మనపై అసూయ చూపుతూ శాటిస్‌ఫై అవుతారు. అందుకే లేనివాళ్ళను చూస్తే నాకు తీరనిమంట" మళ్ళీ రేఖ అన్నది.

ఆమె మాటలకు సమాధానమివ్వడం అనవసరం అనుకున్నది లలిత.

"ఏమిటే మాట్లాడవ్. నేను అన్నదానిలో తప్పేం ఉన్నది?" రేఖ ప్రశ్నకు లలిత చిరునవ్వే సమాధానమైంది. సమాధానమైంది.

ఇద్దరూ రేఖ కాబిన్‌లోకి ప్రవేశించారు. గుమ్మం దగ్గర ఉన్న అటెండర్ వాళ్ళను చూసి వినయంగా, బయం భయంగా నమస్కరించాడు. రేఖ ఎప్పుడే మూడ్‌లో ఉంటుందో ఆమెకే తెలియదు. ఇక అతనెలా ఊహించుకోగలడు? అందుకే అతని కళ్ళల్లో ఆ భయం. యజమానిని చూసి వినయం చూపించాల్సిన పనివాళ్ళు ఆమెను చూడగానే భయం ప్రదర్శించటం లలితకు ఎప్పుడూ అంతు చిక్కని సంశయమే.

మంచి మూడ్‌లో ఉన్నా తనకంటే స్థాయి తక్కువ వాళ్ళను అసలు పట్టించుకోదు. వాళ్ళెప్పుడూ తన కాలికింద చెప్పులగానే ఉండాలన్నది ఆమె ఆశయం. ఎవరైనా ఎప్పుడైనా ఆమె మాటలకు ఎదురుచెబితే వాళ్ళకు పుట్టగతులుండవు వెంటనే వాళ్ళకు ఇంక్రిమెంట్లు కట్ చేయటమో లేక అసలు ఉద్యోగానికే ఎసరు రావటమో ఆ ఆఫీసులో అందరికీ తెలిసిన విషయమే.

అందుకే రేఖ ఆఫీసులో ఉన్నంతసేపు ముళ్ళమీద ఉన్నట్టో, కత్తుల వంతెనపై నడుస్తున్నట్టో ఉంటుంది. వాళ్ళతీరు. అలాగని అక్కడినుండి వెళ్ళిపోయి మరోచోట ఉద్యోగం చేద్దామా అంటే రేఖా ఇండస్ట్రీస్ ఉద్యోగం మానేసి వచ్చిన వారికి ఇతర కంపెనీల్లో అంత తేలిగ్గా ఉద్యోగం దొరకదు. అందుకే రేఖ వ్యవహారశైలి నచ్చకపోయినా మింగలేక కక్కలేక ఉండిపోతారు అందరూ. ఈ సంగతి లలితకూ తెలుసు.

వారు కూర్చోకముందే టేబుల్‌పై ఇంటర్‌కమ్ మోగింది.

దాన్ని ఎడం చేత్తో స్టైయిల్‌గా తీసింది రేఖ.

"చెప్పు భామినీ..!" స్వరంలో అధికారం, అతిశయం స్పష్టంగా కనబడుతోంది.

"మేడమ్! మీరు రాగానే చైర్మన్‌గారు కలవమని చెప్పారు."

"అలాగే చైర్మన్‌గారికి కనెక్షన్ ఇవ్వు ముందు" గొంతులో మార్దవం లేదు. అతిశయం, అహంకారం తప్ప మరొకటి ప్రతిబింబించలేదు.

"మేడమ్. చైర్మన్‌గారు లైన్‌లో ఉన్నారు" రెండు నిమిషాల తరువాత భామిని చెప్పింది.

"ఎస్. డాడీ. ఎస్. అలాగే ఇప్పుడే వస్తున్నాను. నాతోపాటు లలిత కూడా ఉంది. అదీ, నేను కలిసి మీ దగ్గరకు వస్తున్నాం"

ఫోన్ పెట్టేసి, "నాన్నగారెందుకో కంగారుగా ఉన్నారు. ఆయన మాటల్లో ఏదో తేడా కనబడుతోంది పద వెళ్ళొద్దాం" లేస్తూ రేఖ అన్నది.

"నేనెందుకులే. నేనిక్కడే కూర్చుంటాను. నువ్వెళ్ళిరా."

"నాన్నగారితో నువ్వూ వస్తున్నావని చెప్పానుగా. పర్వాలేదు. అంత నీముందు మాట్లాడుకోకూడని వ్యాపార రహస్యాలు ఏమీ ఉండవు. ఏదో వ్యాపార సంబంధమైన సమస్యే అనుకుంటాను"

లేవక తప్పలేదు లలితకు.

అదే కారిడార్‌లో కొంచెం దూరంలో ఉన్న చైర్మన్ అన్న కాబిన్ ముందు ఆగారు ఇద్దరూ. వాళ్ళను చూడగానే స్టూల్‌పై కూర్చున్న బోయ్ అటెన్షన్‌లో నిలబడి వెంటనే డోర్ తెరిచి వినయంగా దారి చూపించాడు.

"హలో బేబీ! రా అమ్మా రా! హల్లో లలితా! నాన్నగారికి ఇవాళ ఫోన్ చేశాను. క్యాంప్‌కెళ్ళారని చెప్పారు." సుదర్శనరావు అన్నాడు. అప్పటివరకు కొంత కలవరపడుతున్న సుదర్శనరావుకి కూతుర్ని చూడగానే ఎక్కడలేని ఉత్సాహం వచ్చింది.

"ఆఁ ఏమిటమ్మా మూడురోజుల నుండి ఆఫీసుకు రావటం లేదు. అంత తీరుబడిలేని పనులున్నాయా ఏమిటి?"

డబ్బున్న వాళ్ళిళ్ళల్లో సహజమే. ఎవరికి ఎప్పుడే పని ఉంటుందో ఎవరికీ తెలియదు. ఉదయం లేచిన దగ్గరనుండి పైసా ఎలా సంపాదించాలా అన్న యావ తప్ప మరొకటి ఉండదు. ప్రైవేట్ లైఫ్ కోల్పోతున్నామని తెలిసినా పట్టించుకోరు. ఒక్కక్షణం నిలిస్తే

తామెక్కడ మార్కెట్‌లో వెనకబడిపోతామేమోనని భయం. అడుగువేయాలంటే భయం. తీయాలంటే సంకోచం. అందులోనూ సుదర్శనరావు వంటి వాళ్ళ సంగతి చెప్పనక్కర్లేదు.

"ఏమిటి డాడీ ? ఫోన్‌లో అంత కంగారుగా మాట్లాడారు. ఏదైనా అనుకోని సమస్య ఎదురైందా?"

మూడురోజులనుండీ తానెందుకు ఆఫీసుకు రావటం లేదో వివరించటం కూతురికి ఇష్టంలేదని సుదర్శనరావు గ్రహించాడు. ఇక దాని గురించి రెట్టించటం అనవసరం అనుకున్నాడు. అయినా ఇప్పుడు తన ముందున్న సమస్యకంటే కూతురు ఆఫీసుకు రావటం లేదన్న విషయం అంత ప్రాముఖ్యమైనదిగా కనబడలేదు ఆయనకు.

"అవునమ్మా! సాగర్ గ్రూప్ ఆఫ్ కంపెనీస్‌కు ఈ మధ్య ఒక ప్రోడెక్ట్ విషయంలో కొటేషన్ పంపించాం. మనకంటే రూపాయి తేడాతో మరెవరో కొటేషన్ వేశారని, దాన్నే సాగర్ గ్రూప్ ఆఫ్ కంపెనీస్ ఖాయం చేయబోతోందని తెలిసింది. ఆ కంపెనీతో మనం స్నేహసంబంధాల్ని కొనసాగిస్తే భవిష్యత్తులో మనకు ఎదురుండదు."

"అలా ఎలా జరిగింది? మనకంటే కరెక్టుగా ఒక్క రూపాయి తేడాగా కోట్ చేశారంటే మన ఆఫీసు నుండే ఎవరో మన కొటేషన్ రేటు బహిరంగపరిచారన్నమాట. లేకపోతే ఒక్క రూపాయి తేడాతో ఎలా కోట్ చేస్తారు?"

ఆలోచిస్తూ అంటున్న రేఖ మాటలకు సుదర్శనరావు ముఖంలో వెలుగువచ్చింది.

"ఇంతవరకు తనకెందుకీ ఆలోచన రాలేదు? తన ఉద్యోగెవరో కోట్ చేసిన రేటును బయటకు చేరవేసి ఉంటాడు. అందుకే ఒకే ఒక్క రూపాయితో పాంచజన్య ట్రేడింగ్ కంపెనీ కొటేషన్ వేయగలిగింది"

రేఖ మాటలకు సుదర్శనరావు ఆలోచనలకు బ్రేక్ పడింది.

"ఇంకో రూపాయి తేడాతో మనమూ కోట్ చేస్తే నష్టం ఎక్కువగా ఉంటుందా డాడీ?"

"లేదమ్మా! నష్టం విషయం కాదు నేను ఆలోచిస్తోంది. ఆ సాగర్ గ్రూప్ ఆఫ్ కంపెనీస్‌కు అంతర్జాతీయంగా చాలా రెప్యుటేషన్ ఉంది. ఆ కంపెనీతో స్నేహసంబంధాలు ఏర్పడితే భవిష్యత్తులో మనకు చాలా ఉపయోగకరం. అదే నేను ఆలోచించేది. ఇప్పుడు నువ్వు కొత్త విషయాన్ని చెప్పావు. సరిగ్గా మన కోట్ కంటే ఒక్కరూపాయి తేడాతో ఎలా కోట్ చేసిందా పాంచజన్య కంపెనీ? ఇందులో ఏదో మతలబు ఉంది."

"అసలు కొటేషన్లు ఓపెన్ చేశారా నాన్నా?" రేఖ ప్రశ్నకు సుదర్శనరావు భ్రుకుటి ముడిపడింది.

"ఇంకా చాలా టైమున్నది. కొటేషన్ గడువు ఇంకా ఉన్నది."

"అలాంటప్పుడు మనకంటే పాంచజన్య కంపెనీ ఒక రూపాయి తేడాతో కోట్ చేసిందని ఎలా చెప్పగలుగుతున్నారు కొటేషన్లు వేయటానికి సమయం ఉన్నప్పుడు?"

"అదే వ్యాపార సీక్రెట్ అమ్మా. పాంచజన్య కంపెనీలో మన మనుషులున్నారు. వారి వల్ల ఈ విషయం తెలిసింది. "

"ఇదేం వ్యాపార సూత్రం డాడీ? మన కంపెనీ నుండి రహస్యాలు బయటకు వెళ్తుంటే బాధపడతాం. ఎదుటి కంపెనీ నుంచి రహస్యాలు మనకు తెలిస్తే ఉప్పొంగిపోతాం. ఇది వ్యాపారమంత్రం కాదు నాన్నా కుతంత్రం"

స్పష్టంగా చెప్పాల్సింది చెప్పి మౌనం వహించిన రేఖను ప్రేమగా చూశాడు.

"నిజమేనమ్మా! ప్రతి వ్యాపారి మనసు ఇలాగే ఆలోచిస్తుందేమో! మనల్ని ఎదుటి వ్యక్తి ఎక్కడ మించిపోతాడోనని భయం నుండు పుట్టుకొచ్చే అభద్రతాభావం అన్నమాట. మనం మునిగిపోతున్న సంగతి అటుంచి ఎదుటివ్యక్తి మునగలేదేమిటా అని ఆలోచించటం నేటి వ్యాపారసూత్రం. ఇందుకే ఇన్ని కుతంత్రాలు, కుట్రలు!"

తండ్రి మాటలకు చిన్నగా నవ్వింది. "అంటే న్యాయమార్గాన కాకుండా కుట్రల ద్వారానే వ్యాపారం చేయగలమా డాడీ? తంత్రం వేరు. కుతంత్రం వేరైనా ఈ రెండూ మనిషి అథఃపాతాళానికి తీసుకెళ్ళే మార్గాలే. చూడ్డానికి సోపానాల్లా కనబడినా ఒక్కసారి అంత ఎత్తునుండి కిందకు పడేస్తాయి. ఇకనైనా వీటికి ఫుల్‌స్టాప్ పెట్టటం అవసరం డాడీ. మనకున్న బుద్ధితో రుజుమార్గంలోనే వ్యాపారం చేద్దాం. వచ్చే లాభాలతో తృప్తి పొందుదాం. అప్పుడే మన ఇమేజ్ పెరుగుతుంది. ఇది నా సొంత అభిప్రాయం" స్పష్టంగా అన్నది.

"అవన్నీ తరువాత ఆలోచించుకోవలసిన సంగతులు. ఇప్పుడు ఈ ఆపద నుండి గట్టెక్కేదెలా?"

"ఇందులో ఆపద ఏమున్నది? అంతగా ఆలోచించవలసినదేమున్నది? మన సిస్టర్ కంపెనీ పేరుతో మరో కొటేషన్ వేస్తే సరి. అయినా ఆ సంగతి నేను చూసుకుంటానులెండి. మీరు నిశ్చింతగా ఉండండి."

కూతురు భరోసాకు ఆయన మనసు తేలికపడింది.

సరిగ్గా తన మనసులోని ఆలోచన తెలిసినట్టు మాట్లాడుతున్న కూతురు తెలివితేటలకు ఆయన మురిసిపోయాడు. బయటకు అది కనపడకుండా జాగ్రత్తపడ్డాడు. ఇక మాట్లాడవలసినవేవీ లేదన్నట్లు ఇద్దరూ లేచారు. నెమ్మదిగా అడుగులో అడుగువేసుకుంటూ రేఖ కాబిన్‌లోకి నడిచారు.

"ఎంతలో ఎంత తేడా! అసలు రేఖేనా ఇది. ఇంతకు కొద్ది నిమిషాల ముందు తనతో మాట్లాడినప్పుడు అతిశయం చూపిన రేఖకు, ఇప్పుడు వ్యాపారధోరణిలో మాట్లాడిన రేఖకు ఎంతతేడా?" మనసులో స్నేహితురాల్ని ఆరాధనాభావంతో చూస్తూ అనుకుంది లలిత.

అంతలో లలిత ఫోన్ మోగింది. తీసి ఎవరో తెలుసుకుని "ఇప్పుడే వస్తాను. ఫోన్ అర్జంటట. డాడీ చేస్తున్నారు. ఒక్క నిమిషం" అని రేఖకు చెప్పి పక్కనే ఉన్న మరో రూములోకి వెళ్ళింది. అలా అయిదు నిమిషాల తరువాత వచ్చిన లలిత లాప్‌టాప్ తీసుకుని పనిలో మునిగిపోయిన రేఖనే చూస్తుండిపోయింది.

అతిశయం, ఎదుటి వ్యక్తులపై తేలికభాం ఉన్నా పనిలో రేఖ రాక్షసేనని మరోసారి ధ్రువపరుచుకుంది లలిత.

"ఒక్క పదినిమిషాలే అయిపోయింది" లలిత రావటం చూస్తుండిపోయింది.

అతిశయం, ఎదుటి వ్యక్తులపై తేలికభావం ఉన్నా పనిలో రేఖ రాక్షసేనని మరోసారి ధ్రువపరుచుకుంది లలిత.

"ఒక్క పదినిమిషాలే.. అయిపోయింది" లలిత రావటం చూసి అన్నది.

మరో పదినిమిషాల్లో భామినీని పిలిచింది.

"చూడు భామినీ! నీకో ముఖ్యమైన పని అప్పగిస్తున్నాను. ఇది నీకూ, నాకూ తప్ప మరొకరికి తెలియకూడదు. తెలిసిందా నా సంగతి తెలుసుకదా! జాగ్రత్త" అంటూ తాను ప్రింటవుట్ తీసిన పేపర్లను ఒక కవర్‌లో పెట్టి అందివ్వబోయింది.

"ఒక్క నిమిషం భామినీ! నువ్వు బయటవుండు మళ్ళీ మేడమ్ పిలుస్తారు"

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments